

BINNENLAND

BELGISCHE BISSCHOPPEN ZIEN GEEN PROBLEEM

Kerkdienst voor ongelovige De Duve leidt tot onrust

Dat de Belgische Nobelprijs-winnaar Christian de Duve, die ruim een maand geleden voor euthanasie koos, een afscheidsviering in de kerk krijgt, veroorzaakt onrust in het zuiden van het land.

**VAN ONZE REDACTRICE, VEERLE BEEL
BRUSSEL**

Christian de Duve gaf kort voor zijn zelfgekozen dood een interview aan journaliste Béatrice Delvaux van *Le Soir*. Hij wilde daarmee aantonen dat de keuze voor euthanasie goed kan zijn en het afscheid mooi. Dat had een grote impact in Franstalig België, waar lang niet zoveel mensen door euthanasie overlijden. Jaar na jaar blijken liefst 85 procent van de euthanasiegevallen in Vlaanderen plaats te vinden.

Bovendien is De Duve een bekende Belg met een nootire status in Franstalig België. 'Het nieuws van zijn euthanasie kreeg bij ons dezelfde weerklink als toen in Vlaanderen bekendraakte dat Hugo Claus voor euthanasie had gekozen', zegt Delvaux.

'Het is dansen op een slap koord, of noem het een

Dat De Duve en zijn familie voor een kerkelijke viering kiezen, veroorzaakt nu een tweede golf van onrust in het zuiden van het land. De Duve gaf vaak kritiek op de Kerk als instituut en bekende zichzelf als niet-gelovig, maar was wel spiritueel.

De aankondiging voor zijn afscheidsviering heeft het over een 'cérémonie laïque'. Je zou dat kunnen vertalen als 'vrijzinnig'. De dienst vindt zaterdag om 15 uur plaats in de kerk van Ottignies-Blocry en wordt geleid door Gabriel Ringlet, een priester en goede vriend van Duve, maar hij zal geen priesterkleed dragen.

Ringlet krijgt daarover veel vragen van andere priesters in Wallonië, die zelf ook geconfronteerd worden met aanvragen van niet-gelovigen en niet goed weten hoe ermee om te gaan.

De Belgische bisschoppen zien geen probleem. 'Zoals het geformuleerd is, lijkt het misschien alsof het een viering gaat die niets met godsdienst te maken heeft, maar de familie heeft wel degelijk gevraagd te kunnen bidden voor de overledene', zegt Tommy Scholtes, de woordvoerder van de bisschoppenconferentie.

Dergelijke afscheidsvieringen in de kerk, waar geen eucharistie aan te pas komt, gebeuren in Vlaanderen ook wekelijks, zegt Scholtes ook. 'In sommige regio's is het standaard geworden, vanwege het priestertel. Zo'n viering wordt dan geleid door leken die daartoe zijn opgeleid. Wie dat wil, kan natuurlijk altijd een eucharistie krijgen.'

En ja, dat geldt ook voor mensen die overlijden door euthanasie, zegt Scholtes. 'Meneer De Duve is zeker niet de eerste. Alles hangt een beetje af van de vragen van de familie en de concrete omstandigheden. Maar er geldt zeker geen verbod op. Ook het verbod op een kerkelijke uitvaart voor mensen die zelfdoding om het leven zijn gekomen, is al sinds 1965 opgeheven.'

Het verschil tussen de kerkelijke praktijk en de kerkelijke principes, blijft dus groot, want de Belgische Kerk blijft gekant tegen euthanasie. 'Het is dansen op een slap koord, of noem het een pragmatiekkoord, tussen waarheid en barmhartigheid', zegt Jeroen Moens, woordvoerder van de aartsbisschop Léonard.

Het minste kwaad

De aartsbisschop legde in maart nog eens het principiële standpunt van de bisschoppenconferentie tijdens een persconferentie, ter gelegenheid van de parlementaire debatten over een eventuele uitbreiding van de euthanasiewet. 'De zaak-De Duve is geen reden om daar verandering in te brengen', zegt de woordvoerder.

Ringlet, de priester die de afscheidsviering voor De Duve zaterdag leidt, vraagt daar wel naar. In het interview dat u verder in deze krant vindt, zegt hij dat goede palliatieve zorg het aantal aanvragen voor euthanasie doet dalen, maar ze niet allemaal wegwerkt. 'Soms is het kiezen tussen euthanasie en ier ondraaglijk laten lijden, en dan moeten we voor het minste kwaad kunnen kiezen.' Ringlet stelt ook het gebruik van palliatieve sedatie ter discussie.

Interview met Gabriel Ringlet.